

Сиси и вълшебният ден

В един град, в едно малко селце се случило чудо. На полянката в двора на една къща се приземила чудновата летяща чиния. Там живеело добро и красиво момиченце на име Сиси. Детето било изпаднало в беда. Така започнал приказният ден с изумителни вълшебства за прекрасната Сиси.

Сиси имала кученце, което се казвало Чери. Името му идвало от черния му цвят, а на гушката си имало бяла козинка, която образувало формата на бяло гълъбче. То било много добро кученце и изключително привързано към своята стопанка. Всичките ѝ приятели го познавали, защото то винаги идвало и я посрещало след училище. Красивото момиченце не се разделяло с него. Един ден се случило нещо странно, Чери не я чакал пред училище, както обикновено. Тя се прибрала вкъщи, отбила се до къщичката му, но там заварила пълен безпорядък. Купичките с храна и вода били обърнати, одеялцето и възглавничката му ги нямали. Детето започнало да обикаля целия двор, викала го, но кучето било изчезнало. Много се натъжила и се обадила на своите приятелки - Мо-ни, Креми, Ивайла, Теди и Мария за помощ. Децата се събрали и всички заедно започнали да

търсят Чери. Търсили го навсякъде, но нямало и следа от него. Седнали да си починат и тогава Ивай-ла предложила да се обадят на своите приятелчета от съседното село. Обадили се на своя съученик и приятел Давид, като го помолили да извика на помощ Калинка, Дечо, Анна и Краси. Така де-цата и от двете села обикаляли и търсили любимеца на Сиси, но безуспешно. След като децата нямали успех всички тръгнали и се прибрали по домовете си. Влизайки в двора на своя дом, Сиси била изненадана. Отивайки към колибката на своето куче, за да провери с последни надежди, че Чери може да се е прибрал. По пътя ѝ се привели малки човечета, приличащи на джудженца които излизали от някаква летяща чиния, за която била чела само в приказките. Разтъркала очички, но те пак били там, на полянката на нейната къща. Едното човече се приближило, а Сиси се скрила зад едно дървоо, невярвайки на очите си. Джудженцето ѝ казало да не страхува, защото то с неговите братчета са нейните ангелчета, които се грижели тайно за нея. Детето показало главичката си и гледало само с едното си око страхливо. Друго, още по-мъничко, се приближило, подскочило в ръцете на Сиси и ѝ оставило в ръчичките един чудноват красив кашон. Тя била толкова замаяна от случващото се, че като в просъница

отворила кутията, а там я гледали невероятно красиви ролкови кънки. На цвят били в розово, лилаво и блестели невероятно.

Красивото момиченце се успокоило, подало се из от дървото и ги попитала какви са, защо ѝ давали тези кънки. Малките човечета ѝ се представили, казали ѝ, че са нейните вълшебни гномчета и са разбрали, че тя се нуждае от помощ. Гномчетат ѝ били направи-ли вълшебни ролкови кънки, с които тя можела да лети.

Имали и вълшебство, с което можела да става невидима, също така имали един специален бутон, който можел да я върне назад във времето. Детето все още недоумявало, съвсем било забравило, че Чери бил изчезнал. Изведнъж Сиси се опомнила, след като чула, че може да се връща назад във времето и си спомнила за своя най-мил и добър приятел. Обула ролковите кънки, натиснала специалния бутон и се върнала точно в момента, в който кученцето изчезнало. Очаквали я още вълшебства. Кучето ѝ било отвлечено от една лисица, която искала кучето за себе си, за да ѝ помага в отглеждането на децата ѝ. Била завидяла на малкото момиченце, че си има другарче, а с нейните лисичета никой не искал да играе. С помощта на вълшебните ролкови кънки, детето полятало, станало невидимо и намерило своето другарче, което било скрито и заключено в една хралупа. Сиси

освободила кученцето си, граб-нала го и полетяла с него. А лисицата била прогонена от гном-четата в далечна и омагьосана гора, от която нямало как да из-бяга и да върши злини.

Вълшебното дете било толкова щастливо, че когато се прибрало у дома изтичало да разкаже на майка си за своя вълшебен ден. Но вълшебствала трябвало да бъдат забравени, гномчета разпръс-нали вълшебния си прах и Сиси забравила за невероятния ден, а приятелчетата ѝ, че Чери е изчезнал . Всичко си било по старо-му, кученцето чакало своята любимка пред училище.

Автори: 3 а клас на ОУ „ Св. Св. Кирил и Методий “

с. Кадиево, с кл. р-л Ина Ръжева

***Тя била избрана от едни малки вълшебни
човечета- гномчета, да им помогне. Мал-ките
човечета били изпаднали в беда.***

Те живеели в космоса и от там наблюдавали света Когато детето навър- шило 10 години, получило необикновено красиво опакован подарък. Подаръкът бил оставен в къщичката на любимото ѝ куче Чери.